

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők. Előfizetési pénzek és reklamációk Rónai Frigyes kiadó címére küldendők.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona
negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér sora 40 fillér.
Hirdetés nagyság szerint.

XXVIII. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRIYS LAJOS.

40. szám.

Előfizetési felhívás.

A Köszeg és Vidéke, az egyetlen magyar lap Köszegen és vidékén.

A Köszeg és Vidéke nemcsak a házakba, hanem a szívekbe akar hatolni, hogy magyar nyelven magyar érzelmeket keltsen, tápláljon és terjeszsen!

Ebben a működésünkben azonban nem tévesztjük szem elől a lapinatlósságot: nem ócsárdlással, nem kényszerrel, hanem szelíd eszközökkel, az érzelem magyarosításával reméljük legjobban szolgálhatni a magyar nemzeti kulturát.

A magyarosítás kedvéért áldozatot hozunk; hozzon hát ezért az olvasóközönség is némi áldozatot a lap támogatásául.

Egy új évfolyam veszi most kezdetét; legalkalmasabb hát most az előfizetők sorába lépni azoknak, akik eddig lapunkat nemzeti missziójában nem támogatták.

Tisztelettel felkérjük hátralelkos előfizetőinket hogy az előfizetési összegeket lapunk kiadóhivatalának békülden sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében tennakadás történjék. A Köszeg és Vidéke heti lap megjelenik minden vasárnap. Előfizetési díja egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 k., egyes szám ára 20 fillér. Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetés meggyezés szerint díjaztatik.

A közönség szives pártfogását kéri

a Köszeg és Vidéke szerkesztősége.

A városok kölcsönei.

(Vége.)

A német városok kiküldöttjei szerint az egyedüli orvoslási mód a városi hitelügynök központosítása, ami a következőképp történik: A városok összeállannának a egy egyetemes központot létesítenének. Ez a központi szervezet közvetítene kölcsönöket a városoknak úgy, hogy azok az intézetek, amelyek már eddig is foglalkoznak kommunális kötelezők engedélyezésével, azok nyújtanák a kölcsönöket a jövőben jelentékenyen jobb feltételek mellett, sőt maga a központi szervezet is vehetne fel kölcsönöket és azokat tovább adná a városoknak. A községi kötelezők sokkal könnyebben volnának elhelyezhetők, mint a városok önálló kötvényei. A központi szervezet megállapodna a városokkal amortizációs kölcsönök felvétele tekintetében és egységes járadékpapírost bocsátana ki az összkötelezők alapján. Ez az egységes alapokon nyugvó papír, amely a számtalan eddig forgalomban levő városi kötvények helyébe lépne, a pihenésre kerülő tőkéit elhelyezni kívánó közönség bizalmát sokkal nagyobb mértékben nyerné meg, mert azok jelentékenyen piacképesebb és ellenállóképesebb címletek volnának, mint a mai önálló városi kötvények. Sőt a bankházak, melyekre nézve a ma érvényben levő százféle városi kötvény kellemetlen teherként nehezedik, az egységesített kötvényt szívesen ajánlanák a nagyközönségnek. A központ által kibocsátott címletek egyenrangúak volnának és belérték szempontjából egyforma elbírálásban részesülnének a bírodalmi — és a porosz állami címletekkel.

Codálkozunk tehát, hogy mikor a gazdaságilag fejlettebb német városok a centralisztikus irányzat mellett foglalnak állást, a mi kormányunk

akkor találja időszerűnek az önálló városi kötvények kibocsátását.

Figyelmébe ajánljuk városaink intéző köreinek azokat a kérdéseket, amelyeket egyik kiváló szaktekinetlyünk Dr. Gy. M. intézett ez alkalomból a „Magyar Hirlap“ hasábjain a városok illetékes faktoraihoz. Lássuk ezeket a kérdéseket:

Milyen támpontjaik vannak a városoknak a kötvénykibocsátás eredményére, sikerére nézve? Becsületes meggyőződésük az, hogy minden fő- és mellékkörülménynek alapos mérlegelése után saját poigárai — mert elvgre másokra semmi esetre sem szabad vagy lehet számítani — a szukcesszive kibocsátásra kerülő kötvényeket jegyezni és legalább is bizonyos ideig megtartani fogják? Vannak-e arra nézve számításaik, hogy saját polgárai olyan mennyiségű tőkék felett tényleg is rendelkeznek, amely tőkéknek más rendeltetésük nincs, mint hogy jó papírosokba fektetessenek a hogy ez alapon az önálló kölcsönfelvétel pénzügyi sikere biztosítva lehet? Amennyiben e tőkék előteremtése, kizárólag vagy nagy részben a helyi bankoknál és takarékoknál gyümölcsözőleg elhelyezett betétek felmondása útján történhetik meg, van-e a városok intéző köreinek garanciája arra nézve, hogy e jelentékeny részben egészen immobilizált, jelentékeny részben rövid vagy hosszú lejáratu kölcsönökben elhelyezett tőkeértékek mobilizálhatók legyenek oly módon és időn belül, hogy az sem az egyes intézetek érdekeit érzékenyen érinteni, avagy az intézetek közgazdasági funkciójának teljesíthetőségét megkérdőjelelni, sem pedig a helyi és környékbeli lakosságnak, földbirtokosok, iparosok, kereskedőknek anyagi érdekeit veszélyeztetni nem fogja?! És amennyiben erre nézve nincs garanciájuk a városoknak, úgy hogy képzelik el a kötvénykibocsátást? Számítanak-e, számíthatnak-e a helyi

Tárola.

Egy dalt!

Irta: Kovács László

Egy dalt! Egy dalt a régi szerelmeiről,
Nagyon busul, keservesül.
Belőntöm humort szívémből,
Háttha szívem, szegény szívem míg megrepül.

Egy dalt! Egy dalt, hogy voltam boldog én is.
Boldog, minő ember lehet.
Gyermek oulul, az voltam én is,
Szerettélk én téged s te engemet.

Egy dalt! Egy dalt, hogy hányszor, két a kézbe,
Mellöttem álltél oly sokat,
S epedőn szembe nézve
Suttogtál nékem éden, drága szavakat.

Egy dalt! Egy dalt, hogy hányszor ütölde
Csaltant egy hűk a mis után

Es elküld a menyre, földre
Engem szeretsz, szíved enyim, enyim csupán.

Egy dalt! Egy dalt! Sok ér mult el azóta
Tölem te is eltirozól
Mint a levél ugít elhagyja
Szerelmed és esküd feledve ill gyül.

Egy dalt! Egy dalt! De még-e llugynak alb?
Minek tippem fel a sebet?
Bár megszakad szívem bujiba,
Te c-alfa tány, mégis mindig léged szerel!

A borostyánkői kísértet.

Irta: Tarnay Gyula

(Vége.)

Egy tisztáson megállottak, melyet gyönyörűen beragyogott a holdnak ezüstös lénye. Csendes, nyugalmas éjszaka volt, egy levél sem mozdult a fán... Beppo leugrott lováról s kipányvázza azt; Ujlaki követte.

— Beszélj hát... szólt lázas türelmetlenséggel. Kiváncsiságát még csak jobban felcsigázta az olvasnak titkolódzó óvatos magaviselete...

Beppo közelhajolt urához s csendes suttogó hangon beszélni kezdett. Arca kárörvendve vigyorgott a sisak karimája alatt, mert boszumivét most végrehajtja. Pedig valami rettenetes lehetett az a titok, mit urának mondott, mert annak arca megvonaglott, szeme vészjóslóan megvillant a holdfényben, s ujjai oly görcsösen szoritották kardjának markolatját, hogy az majdnem széjjelroppant.

— Ember ha uem mondasz igazat...

— Oh uram, ne lássam soha viszont szép kinézkedőmat, ott a Pó völgyében, pirosképű gyermekeimet s feleségemet, ha nem igazat beszéllek. Nem akartam hinni szemeimnek azt hittem hogy álmodom. No Beppo mondtam magamban, te is vénülsz már, nem ártana már szemeidet ujjakkal kicserélni. Megdörzsöltem kétszer is, de bizony mégis jól látott az én szemem. Mikor elhangzott a bagulyhugogás az ablak kinyílt, s egy hágsótt láttam leereszkedni. Akkor aztán megjeleni az ablakban a signora, és szép lassan alászallott azon. A hold épen egy felhő mögé bujt, s így sikerült észrevétlenül visszahúzódnom a bokorba; ott mentek el

Sirolin

emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, saladékokat, éjjeli izadákat.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza

ellen azáltalán tanár és orvos által naponta ajánlva. Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolását.

F. Hoffmann-La Roche & Cie. Basel (Svájc.)

„Roche“

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. Ára üvegenként 4.— korona.

